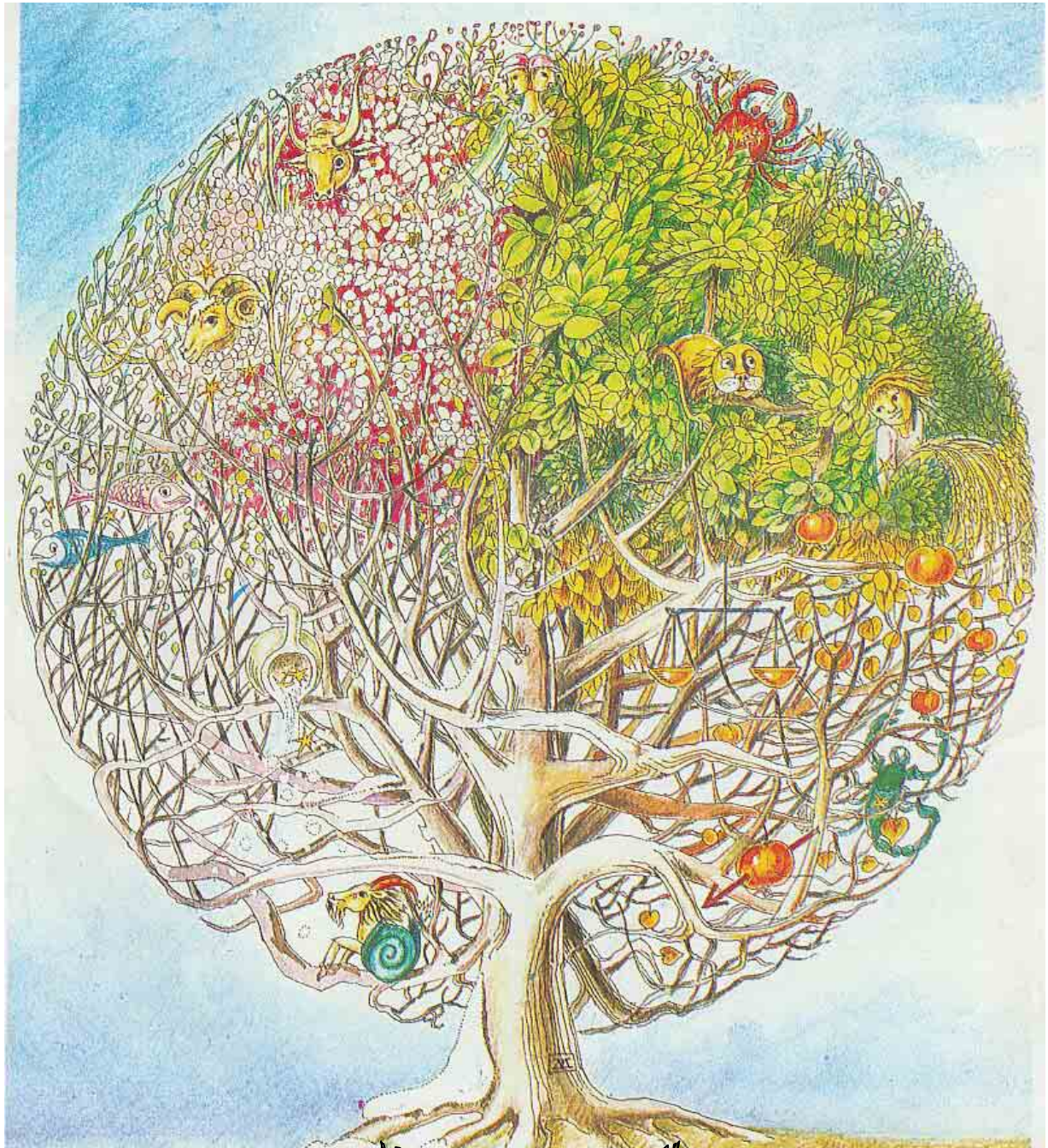

A MI ÚJSÁG ? UNK

Általános Iskola Hantos

2004. január

Molnár István: Kerek esztendő

**„2004-ben ezer áldás érjen, öröm és szerencse örökké kíséren!
Bú és bánat Téged elkerüljön, gondolatod, vágyad, álmod
teljesüljön!”**

BESZÉLGETÉS

Mányoki Zsolttal, iskolánk egyik fiatal tanárával

December 11-én sok elfoglaltsága ellenére sikerült egy órát beszélgetni a tanár úrral iskolákról, múltról, jelenről, jövőről.

- Meséljen a gyerekkoráról!

- Óvodába rendkívüli módon nem szerettem járni, állítólag minden reggel rendeztem egy jelenetet emiatt. Gyűlöltem az ebéd utáni alvásokat, valójában nem is aludtam sose. Azt hittem, jól kiszúrok az óvónőkkel, magamra húztam a paplant, és azért se csuktam be a szemem. Aztán hamar vége lett, 2 évet jártam csak.

1979-ben a nemzetközi gyermekév alkalmával iskolás lettem, 8 évig jártam ide. Az első elég izgalmas volt, akkor délután jártunk iskolába. Ráadásul én még úgy kezdtem, hogy minden második szombaton volt iskola. Köztünk szólva iskolába se szerettem járni.

- Akkoriban mi akart lenni?

- Szakács például. Sokáig. Aztán felsős koromtól történész úgy 2. gimnazista koromig, aztán fogalmam se volt. Negyedikben egy héttel a jelentkezési lap leadása előtt még gondolkodtam, végül arra jutottam, hogy matematikát és számítástechnikát akarok tanulni, az ELTE-re jelentkeztem. Később felvettem az ábrázoló geometria szakot is. '97-ben végeztem középiskolai tanárként.

- Mikor döntötte el, hogy tanítani szeretne?

- Sose gondoltam azt. Ez érdekes volt, mert mikor az egyetemen elsőben megkérdezték, hogy ki jelentkezett oda azért, mert tanítani akar, a 20-30 emberből senki se tette fel a kezét. Azt se tudtam elképzelni, hogy kiállok egy rakás gyerek vagyis ember elé. Ötödéven volt gyakorló tanítás egy gimnáziumban és egy szakközépiskolában, úgy tetszett a dolog. Mikor egy 17 éves csinos ifjú hölgy a folyosón Csókolom, tanár úr!-ral köszönt (én voltam akkor 22), majdnem szívgörcsöt kaptam. Aztán lassanként beletörődtem.

- Ki volt a legidősebb, akit tanított?

- 50 éves.

- Felnőtteket jobb tanítani?

- Nem. Illetve hát középiskolában csak a gyakorló tanítást végeztem, főiskolán kezdtem el tanítani, azért az kicsikét más. Egyrészt oda felnőtt emberek járnak, ez Fehérváron volt. Ahhoz képest furcsa, hogy itt fegyelmezni kell az órán. Ott ülnek és figyelnek. Itt alapvetően azért tanítok, mert tetszik a dolog. E nélkül is megélnék. Annak is megvan a maga szépsége, fiatal embereket tanítani. Érdekes a felnőttképzés is, amikor 50 éves embereket tanítok informatikára. Kemény órák telnek el, mire az egér használatát megtanulják.

- Érte itt tanárként meglepetés?

- Általában az furcsa, hogy ha tartok egy órát, amivel meg vagyok elégedve, azt az én koromban úgy minősítették volna, hogy valami iszonyatosan viselkedett az osztály. Túl sok meglepetés nem ér, mert amit ti ott az órán a padokban megtesztek, vagy én magam vagy az osztálytársaim is megtették. Újságolvasás, levelezés, beszélgetés, ezt én is csináltam. Puskázni nagyon ügyesen kell tudni, ha akarom, észreveszem. Természetesen kellemes meglepetések is érnek időnként. Azt például nem gondoltam, hogy akkora sikere lesz a vasreszelék „utaztatásának”.

- Most lesz még egy diplomája, ugye?

- Igen. Ennek semmi gyakorlati haszna nincsen, egyszerűen azért járok Pécsre a történelem-tudományi doktori iskolára, mert érdekel.

-Igen?! Az hittem, hogy valami pályamódosításra készül.

- Nem, csak a magam szórakozására tanulok. Jó pár évig eltart. Tanulok, vizsgázatok, kell írni egy doktori disszertációt, publikálni kell folyóiratokba, konferenciákra járni, tanítani, aztán megvédeni a doktori disszertációt. Nyolc év múlva a történelemtudományok doktora leszek, ha minden jól megy.

- Van valamilyen emlékezetes élménye az iskolából?

- Van egy csomó kedves emlékem, például az úttörőmozgalom. Ti nem sokat tudtok róla. Igazából most nincs közösségi élet. Eljöttek egy szakkörre meg hazamentek. Biztos viccesen hangzik most, hogy őrsi gyűlés meg ilyenek, akadályversenyek, rengeteg érdekes program volt. Nem azt jelentette csak, hogy árokugrás meg kúszni-mászni.

- Hát?

- Akadálypontok voltak körben a határban. Általában ünnepekhez kötődött, például március 15-e, most is ünnep, de a fegyveres erők napja, március 21, a Tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulója, április 4-e, Magyarország - úgy mondták - felszabadítása a fasiszták uralma alól. 8-10 akadály, ahol az ünneppel kapcsolatos elméleti kérdések is voltak, vagy énekelni kellett. Kellemes emlék a menetdalversenyekre való készülés. Hetekig meneteltünk négysoros oszlopban a nagypálya körül, és mozgalmi dalokat énekeltünk. Díjazták, hogy mennyire feszesen meneteltünk, mennyire rendezettek a sorok, oszlopok, milyen szépen énekeljük a Bécsi munkásindulót.

- És milyen eredménnyel?

- Nem emlékszem. Nem is ez volt a lényeg. Egyszerűen élveztük.

- Akkor még jobbak voltak az órán? Mindig tanult?

- Tanulni? Őszintén? Mindig alapvetően lusta voltam, nem is tanultam.

- Akkor alaptól volt ötös?

- Hogy mondjam szépen? Kellőképpen jó géneket örököltem a szüleimtől, hogy ne kelljen nagy erőfeszítéseket tennem a jó eredményért. A hivatalos verzió az, hogy szorgalmasan tanultam. A leckémet persze mindig megcsináltam. Középiskolába már szerettem járni.

- Pedig azt mondják, hogy az nem is olyan jó, nem tart úgy össze az osztály.

- Mostanában. 15 évvel ezelőtt még egész másképp működött. Amire utaltam az úttörőmozgalom kapcsán, sokkal összetartóbb az a korosztály. Nem az volt a jellemző, hogy hazamegy, számítógép, video, DVD, vagy elmegy a játékkerembe, szórakozóhelyre, dobálja a húszasokat

az automatába, hanem társasági életet éltek a fiatalok. Nem az egész osztály, a 38-40 emberből 15-20, akikkel mondjuk azóta is rendszeresen találkozunk, összejárunk. Rendkívüli módon élveztem a gimnáziumban, hogy senki nem ismer. Nem volt különösebben kellemes állapot, hogy gyakorlatilag kis túlzással a családom tanított itt az általános iskolában. Tudtak minden lépésemről. Nem mintha olyan lépéseim lettek volna, alapvetően jó gyerek voltam, szolid, félénk, visszahúzódo.

- Most nem az?

- Ez már a múlté, sokan vannak későbbi ismerőseim, akik el sem tudják képzelni, hogy olyan voltam. Nem jártam „csajozni” a barátaimmal, ez életemnek egy későbbi szakaszára jellemző.

- Amikor itt tanult, nem bántották azért, hogy a családja tanítja, és kivételeznek magával?

- Ó, dehogynem! Enyhén szólva is népszerűtlen voltam emiatt. Én bárkivel cseréltem volna, hogy próbálja ki, milyen az. Aztán akkor se változott a tanulmányi eredményem érdekes módon, amikor nem a családom tanított.

Az egyetemről meg még több kellemes emlékem van.

- Azt mondják, hogy az a legjobb.

- Bizony! Még hozzá nappalira kell járni, nem levelezőn, mert úgy nem izgalmas. Vannak előadások, amire nem muszáj bejárni, vannak gyakorlatok, annak a 75 %-án ott kell lenni. A tanár vizsgán találkozik veled, ha szóbeli, ha írásbeli, lehet, hogy soha az életben nem is beszélsz vele. Sokkal nagyobb szabadságot jelent a középiskolához képest. Természetesen ésszel kell élni a szabadsággal. Tudni kell, mire érdemes bejárni akkor is, ha nem kötelező. Persze ha nem kellett, nem járt be az ember, volt érdekesebb elfoglaltság is, koncert, mozi, pont ez a szépsége az egésznek.

- Ha most egy sztárnak elmehetne a koncertjére, melyik lenne az?

- Vagy egy R.E.M. vagy egy Green Day koncertre mennék. Christina

Aguilerának remek énekhangja van, nemcsak esztétikai élményt nyújt.

- Általában kik voltak a kedvencei?

- Ötödikben a Modern Talking volt. Thomas Anders és Dieter Bohlen

poszttereket vettünk. Azóta változtam, akkor a Depeche Mode-ot nagyon nem, most meg szívesen hallgatom.

- Megkomolyodott? Volt egy rocker időszak, nagy haj, meg ilyenek.

- Igen. Belülről most is olyan vagyok, szeretem azt a zenét, ugyanolyan ártatlan és jószágos voltam akkor is, amikor útonálló külsőm volt.

- Miért vágatta le a haját?

- Nem azért, mert megkomolyodtam. Azt sose fogok. Ráuntam. Kényelmetlen volt. Történtek vele balesetek. Egyszer a gáztűzhellyel, egyszer meg egy füstölőhöz hajoltam közel, és valakinek öngyújtóval sikerült meggyújtania a hajamat.

- Sok barátja van?

- Igen. Hantosan rokonok és ismerősök vannak, de a középiskolából van 3-4 barátom, az egyetemről és a munkahelyemről is van. Igen, sok barátom van.

- Van valami, amit ki szeretne próbálni? Például ejtőernyőzés.

- Ilyen jellegű nincs, mert tériszonyom van. Amit szeretek, az a sebesség. Motorozni nem vágyom, de négy keréken igen. Ha lenne egy roncs autóm, amit nem féltének, crossozásra bármikor kapható lennék.
- Járt már külföldön?
- Igen Elég sokfelé. Németország, Ausztria, Csehország, Románia, Olaszország, Szlovákia, Liechtenstein.
- Szeretne még valahova elmenni?
- Igen. A kastélyok a gyengéim, Skóciába illetve Franciaországba a Loire völgyébe.
- És más földrészre?
- Amerika engem nem igazán érdekel, ellenben egy dzsungel Borneón, Szumátrán...
- Ha előlről kezdhetné, akkor is ezeket az iskolákat végezné el?
- Igen. Azt hiszem, semmit nem csinálnék másként az életemben.
- Orvos sose akart lenni?
- Jaj, nem! Nem szeretem a vért látni. Ily módon biztos nem veszek részt apás szülésen, mert elájulnék. Majd megnézem őket egyben, aztán meg külön, a szétválás folyamatát, köszönöm szépen, nem szeretném látni.
- Lenne megint fiatalabb?
- Nem.
- Miért?
- Amiket akkor szívesen tettem, azt megtehetem most is, ha gyerekes akarok lenni, van olyan baráti köröm, ahol ezt megtehetem. Viszont vannak olyan dolgok, amelyekhez ennyi idősnak kell lenni. 10 évvel fiatalabban nem lehetne autóm, nem taníthatnék például.
- És hogyan képzeled el magát 10 év múlva?
- Valószínűleg családot fogok alapítani, már iskolás gyermekem vagy gyermekeim lesznek. Valószínűleg a 8 éves gyermekem azt fogja mondani, hogy hát ez az apu milyen gyerekes tud lenni időnként. Valahol vidéken fogok lakni, akár itt is ...
- Tényleg itt is tudna lakni?!
- Amennyi időt itthon töltök, majdnem mindegy, hol van az a kertés ház. Ez nem jelenti azt, hogy kertészkedni szeretnék, azt világéletemben nem szerettem. A virágoskertet inkább nézni szeretem. Virágok, fű meg eper. És egy nagytestű kutya, az kell.
- A nagy kutyákat szereti?
- Igen. Volt egy majdnem fajtisza snauzerünk, mikor kisgyerek voltam. Mikor jöttem haza az iskolából, hátamon a táska, megörült nekem és hanyatt lőkött. Krumplibogarat már biztos látatok, na kb. olyan lehettem a nagy táskával, ahogy kapálóztam, ő meg örömeiben nyalogatta az arcomat.
- A szülei nem nyúzzák, hogy nem akar megkomolyodni?
- Nem. Beletörődtek. Ahhoz hozzászoktam már az elmúlt 5-10 évben, hogy ha a rokonság összejön valamilyen alkalomból, az első kérdés: És aztán mikor jöhetünk már a lakodalomba?
- Nagy lakodalmat fognak tartani?
- Igen. A család sem kicsi, és amint említettem, a baráti társaságom is népes, úgyhogy igen, nagy lakodalom lesz.
- Mi lenne a három kívánsága?

- Nem is biztos, hogy feltétlenül új dolgot kérnék, hanem amik vannak, azok maradjanak meg az életemben.
- Ennyire elégedett?
- Igen. Alapvetően igen. De legyen akkor kívánságom, 10 év múlva a vidéken felépített családi házamban éljek a 35 éves csinos, szőke feleséggel és 2 tündérszép gyermekemmel.
- Kívánjuk, hogy teljesüljön! És köszönjük a beszélgetést!

Jótekonysági est Hantoson

2003. decemberében jótekonysági estet tartottak a Nagy Ignác Alapítvány javára. Erről az alapítványról tudni kell, hogy minden újszülött kisgyermeket támogat, aki abban az évben született. Az alapítványt Nagy Ignác bácsi hozta létre, mert rettenetesen szereti a gyerekeket.

Az estet Bolye Ferenc nyitotta meg, elmesélte az alapítvány történetét. Vendégként megtisztelte jelenlétével az előadást Barabás György, Nagylók polgármestere is.

Az előadást a hantosi Prücsök zenekar kezdte citerával és énekkel, majd Koncz Ferenc folytatta Ignác bácsi kedvenc nótájával és két Rákóczi dallal. Színpadra léptek a mezőfalvai táncosok is fergeteges előadásukkal, valamint a mezőfalvai énekcsoport. A hantosi táncosok is kitettek magukért, és Nagylókból is érkeztek tehetséges citerások. Bolye Ferenc előadásában meghallgathattuk „A XIX. század költői” című Petőfi verset. Az est végén még hallhattuk Nagy Ignác bácsit énekelni.

A jótekonysági est nagyon kellemesen, és hangulatosan telt, az utána kezdődő bálban pedig a „Haverock” együttes szolgáltatta a zenét.

A rendezvény eredményes volt, 140 000 Ft gyűlt össze.

Megkérdeztük Bolye Ferencet, hogy mit szól a végeredményhez. Ezt válaszolta: „Bízom benne, hogy lesz közönségünk, és most, a végén úgy érzem, teltház volt, ezért örömmel nyugtázom a napot, mert színes és szép hosszú műsor kerekedett ki belőle.

Köszönhetjük a falu lakosságának, és azoknak, akik messziről eljöttek hozzánk szerepelni egy jó cél érdekében.”

Hajnal Edina

karácsonyi játszóház

Sokan sürgölődtek idén is az ünnep előtti szombaton tartott játszóházon. A már hagyományossá vált szalvétatechnika, papírvágás, üvegmatrica, gyertyasodrás mellett idén újdonság volt a gyertya élő levelekkel való díszítése és a rézdrót ágú, körömlakk levelű fa készítése.

karácsonyi műsor

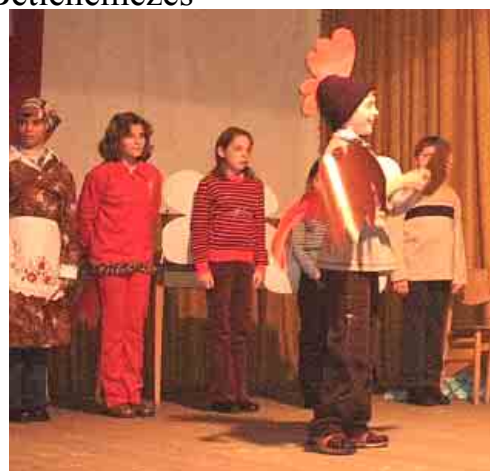
A műsor legszebb pillanata: Virág József polgármester átadja Pálkovács Tibor tanár úr és felesége, Klári tanító néni részére a PRO CIVITATE HANTOS kitüntetést.

3. osztály: Betlehemezés

1. osztály: Versek, dalok

4. osztály: Mesejáték

2. osztály: Versek

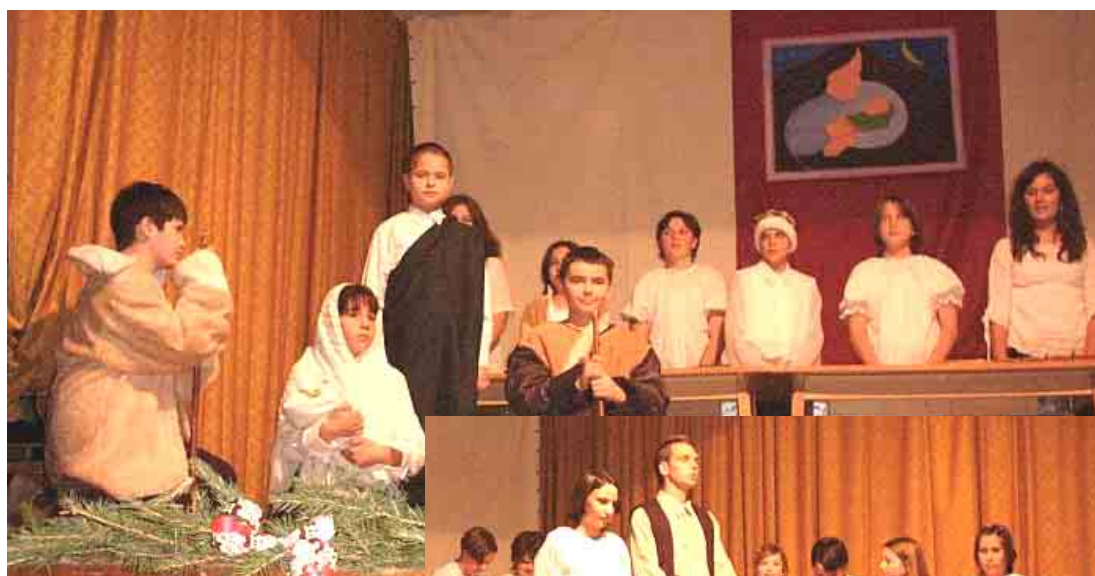
Zenéltek a legkisebb:

a középső:

és a legnagyobb citerások is:

A felsősök:
Karácsonyi
történet
Lukács
evangéliuma
alapján

Mit várok 2004-től?

A kommunikációs szakkör tagjai válaszolnak

Én nagyon szeretném, ha jól telne el ez az év. A bizonyítványomban minden tantárgyra jelest kapjak. Sokat szeretnék utazni, a családommal együtt.

Szeged városát sokan dicsérik, ezért oda is el szeretnék jutni. Egerben már voltam, de a családommal is elmennék pár napra nyaralni. A Balatonra elmennék nyaralni a nyáron, de most nem oda, ahová eddig mentünk. Utamat Debrecennel zárnám, ahol a Virágkarnevált nézném meg. Azt is szeretném, hogy ne betegedjen meg senki a családomban, és persze én sem.

Először a nyáron el szeretnék menni megint Horvátországba nyaralni. Év végén csak ötösöm legyen a bizonyítványban, de félévkor is így legyen. Egészséges legyen az egész családom és a rokonaim is. Ne történjen semmi tragédia és szerencsétlenség a családomban.

Szeretnék több helyre is eljutni, például Egerbe a várba, ahol már egyszer jártam egy iskolai kirándulás alkalmával. Tetszett, nagyon ajánlom mindenkinek. Megnézném még Tácon

A Gorsiumot, mert szeretném látni a rómaiak kiváló építészeti emlékeit. Elmennék más történelmi városba is.

Jó lenne az is, hogy mindig vidámság legyen mindenhol, és menjen a tanulás, főleg a matek. Amit kerülni szeretnék, az a rosszaság, de tudom, hogy én is benne vagyok.

Én sok helyre akarok utazni a családommal, és sok meglepetést szerezni nekik.

A család egészséges legyen. Sikeres legyen mindenkinek az év. Mindenki minden percben legyen minél boldogabb, sose csalódott!

Legelőször is, hogy a félévi bizonyítványom megfelelő legyen annak az elvárásnak, hogy felvegyenek abba az iskolába, amit elsőnek jelöltem meg, és persze a felvételim sikerüljön. Nemsokára itt a ballagás, és szeretnék egy emlékezetes, szép ballagást. A nyáron szeretnék minél több helyre eljutni, és nagyon jól érezni magam. Augusztus vége felé pedig már készülök az iskolára. A barátaimmal szeretném tartani a kapcsolatot, ha másik iskolába megyek, és remélem, ez sikerülni is fog. Megpróbálok beilleszkedni az osztályomba, és az osztálytársaimmal barátságot kötni. Habár még csak most lesz a félév lezárása, egyelőre még azon töröm magam, hogy minél jobb jegyeket szerezzek.

Szeretném, ha a tanulmányi eredményem olyan lenne, amivel én és a családom megelégszünk. Szeretném azt is, hogy a barátnőimmal soha ne veszekedjünk. Bár azt mondják, az egy barátságban egészséges. Nem szeretnék a testvéreimmel olyan sokat veszekedni. Jó lenne, ha ebben az évben minden úgy sikerülne, ahogy azt én szeretném.

FUTBALL HÁZIBAJNOKSÁG

Több hónapos edzés után megalakultak a csapatok. Az alsósok és a felsősök között is két leány- és két fiúcsapat küzd egymással. A meccsek alatt sokat megtudtunk egymásról, így mindenkinek sikerült a másik technikáját kiismerni. Eddig egy döntetlent játszottunk, többre nem vittük, de ilyen a foci. Kicsit csalódott vagyok, de majd csak beletanulunk. Én nem adtam fel, remélem a többiek sem!

(Polányi Lilla)

Eredmények:

Alsósok:

1. Sólymok	2 pont	3. Királyok	0 pont
2. Csonttörők	1 pont	4. Mega Star	1 pont

Felső lányok:

Manchester (Hangyál Angéla, Virág Judit, Németh Klaudia, Kovács Gerda, Réger Regina, Lukics Kitti, Setela Krisztina) 1 pont, 12 pont, 3 pont

Real Madrid (Gilányi Kitti, Ossik Anett, Polányi Lilla, Léhner Alexandra, Chován Nikolett, Kvák Annabella, Kasos Renáta) 1 pont, 0 pont, 0 pont

Felső fiúk:

Ferencváros (Pap István, Zab Dániel, Csöngé Balázs, Japsztrapszky Dávid, Horváth János, Ossik Árpád) 0 pont, 6 pont, 0 pont

Debrecen (Zsoldos Péter, Kotroczó Attila, Hangyál Gergő, Kovács Lajos, Geske Dániel, Szalai Szabolcs) 3 pont, 6 pont, 3 pont

(Csöngé Balázs)

Ooo

SZÓLÁSOK, SZÓKAPCSOLATOK

(Válogatás az új, mai példákkal is illusztrált kötetekből)

Járvál, mint zsidóban a fájdalom – összevissza, céltalanul járvál. *Elfárad, mint a gyalogbéka* – nagyon elfárad. *Kilóg a kapanyél a szájából* – faragatlan, rossz modorú személy. *Felmelegítve csak a töltött káposzta jó.* – nem érdemes az elmúlt barátságot vagy szerelmet újraéleszteni, újakezdeni. *Kicsípi magát, mint szaros Pista Jézus Krisztus nevenapján* – feltűnően (néha izléstelenül) kiöltözik, tőle szokatlan módon elegáns. *Nem ér a nevem, káposzta a fejem.* – (gyermekjátékban) Hiába találtak vagy fogtak meg, most nem érvényes. *A nőtlen ember úgy él, mint a király, de úgy hal meg, mint a kutya; a nő ember úgy él, mint a kutya, de úgy hal meg, mint a király.* – ismert bonmot a házasság előnyeiről és hátrányairól. *Buta, mint hat pár rendőrcsizma* – nagyon ostoba. *Belelóg a keze a bilibe* – magához tér az álmodozásból, kijózanodik. (Takács Angelika)

Halva született nagymama – lehetetlen, megvalósíthatatlan, reménytelen ötlet. *Hogy oda ne tipegjen!* – {lekicsinylés, lebecsülés kifejezése}. *Olyan, mint az őszibarack: szőrös és pofátlan.* – {a másik fél (szőrös, buta személy) megszólása}. *Olyan lába van, mint az őzike, csak nem olyan csinos, hanem olyan szőrös* – szőrös lábú. *Annyi esze van, amennyi a parókája alól hiányzik* – eszetlen, buta. *Pondró van a fenekében* – nagyon nyugtalan személy. *Kevés, mint tőkés récében a dollár* – nem ért hozzá, gyenge. *Mindegy neki, hogy reszelő, vagy meszelő* – közömbösség kifejezése. *Úgy néz, mint Rozi a moziban* – csodálkozva néz, bámul. *Mit bámulsz, nem láttál még fehér embert?* – olyankor mondják, ha vki nagyon merőn néz, figyel vkit. *Úgy a fenekedbe rúgom a gatyádat, hogy a szádon vasalva jön ki* – {erőfitogatás, fenyegetés kifejezése}. (Ossik Anett)

- Miért úszik a hal?
- Mert nem ér le a lába.

- Miért hideg a hajnali szél?
- Mert egész éjjel kinn volt.

- Mi az abszolút pech?
- Valaki magába zárkózik és elveszti, a kulcsot.

- Hogyan vesztette el a sünike az óráját?
- Az óra megállt, és sünike továbbment.

- Hogy hívják Maci Lacit, ha felnőtt?
- Medve László.

HUMOR

- Miért visel a medve napszemüveget?
- Hogy ne ismerjék fel a méhek.

Kiadja a Hantosi Általános Iskola. Hantos, Köztársaság tér 3. 2434
 Felelős szerkesztő: Gyömörei Barnáné Eng. sz.: 2.2.4./1338/2001.